Nr. L 94/4 De Europæiske Fællesskabers Tidende 21. 4. 72

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 795/72

af 17. april 1972

om fastsættelse af afledede interventionspriser, interventionspriser for roeråsukker, minimumspriser for sukkerroer, tærskelpriser, garantimængde og maksimumsbeløb for produktionsafgiften for produktionsåret 1972/73

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1]), senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 607/72[2]), særlig artikel 3, stk. 6, artikel 4, stk. 4, artikel 9, stk. 7, artikel 12, stk. 5, artikel 26, stk. 1 og artikel 28,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament, og

ud fra følgende betragtninger:

I rådets forordning (EØF) nr. 794/72 af 17. april 1972 om fastsættelse af priser i sukkersektoren, af standardkvalitet for sukkerroer og af beregningskoefficienten for maksimumskvoten for sukkerproduktionsåret 1972/73[3]) er interventionsprisen for hvidt sukker for området med det største overskud inden for Fællesskabet fastsat til 23,34 regningsenheder pr. 100 kg;

i artikel 3, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF er det bestemt, at der for andre områder skal fastsættes afledede interventionspriser under hensyntagen til de regionale prisforskelle for sukker, som kan forventes ved normal høst og fri bevægelighed for sukker på grundlag af de naturlige betingelser for markedsprisdannelsen;

da der som følge af de kvoter, der er fastsat for dyrkningsområderne i Tyskland, Nederlandene, Belgien og Frankrig kan forventes en forsyningssituation i ligevægt eller med overforsyning, er der grund til at antage, at priserne ab fabrik i de nævnte områder, bortset fra de franske oversøiske departementer, i vidt omfang vil svare til priserne i området med det største overskud inden for Fællesskabet;

sukkerproduktionen i Italien vil på grund af forholdsvis høje produktionsomkostninger sandsynligvis ikke væsentligt overstige den fastsatte basismængde; der må derfor regnes med en underforsyning på mere end 300.000 tons, som skal dækkes af produktionen i Fællesskabets overskudsområder;

under disse omstændigheder vil niveauet for markedspriserne i Italien blive bestemt af tilbudspriserne for sukker fra Fællesskabets overskudsområder; under hensyn til på den ene side den i Nordfrankrig gældende interventionspris, hvortil må lægges handels- og forsendelsesomkostninger i forbindelse med leverancer til Norditalien og på den anden side den italienske sukkerindustris afsætningsomkostninger, kan den afledede interventionspris for Italien fastsættes til 24, 84 regningsenheder pr. 100 kg;

der er i de franske oversøiske departementer et betydeligt overskud af råsukker; de gunstigste afsætningsmuligheder findes i Sydfrankrig og i Syditalien, hvor sukkeret efter raffinering kan sælges direkte; med udgangspunkt i de forventede markedspriser i de italienske underforsyningsområder, som sandsynligvis vil ligge 0,50 regningsenhed over den afledede interventionspris for Italien, og under hensyntagen til transportomkostningerne mellem de oversøiske departementer og disse områder bør den afledede interventionspris for disse departementer fastsættes til 23, 01 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker;

i henhold til artikel 3, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF skal der for disse departementer fastsættes den interventionspris for råsukker, som skal afledes af den for disse departementer fastsatte interventionspris for hvidt sukker under hensyntagen til en ensartet forarbejdningsmargin og et forud anslået fast udbytte; raffineringsomkostningerne kan i henhold til de tilgængelige oplysninger anslås til 1,86 regningsenheder pr. 100 kg raffineret sukker, hvoraf

[1]) EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.
[2]) EFT nr. L 75 af 28. 3. 1972, s. 4.
[3]) EFT se s. 2. i denne Tidende.

sandsynligvis 0,60 regningsenheder kan udlignes af det på markedet opnåelige kvalitetstillæg i forhold til prisen for standardkvalitet; yderligere bør udbyttet i overensstemmelse med definitionen af den i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68[1]) fastsatte standardkvalitet anslås til 92%;

artikel 9, stk. 7, i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF foreskriver fastsættelsen af interventionspriser for roeråsukker; disse priser bør afledes af interventionsprisen for hvidt sukker under hensyntagen til de ovenfor afgivne forhold vedrørende fastsættelse af interventionsprisen for råsukker i de franske oversøiske departementer såvel som til forsendelsesomkostninger i forbindelse med forsyningen med råsukker, anslået til et fast beløb af 0,50 regningsenhed pr. 100 kg;

de i artikel 4, stk. 1, første led i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF nævnte minimumspriser for sukkerroer skal for områder uden for området med det største overskud bestemmes med udgangspunkt i interventionspriserne for hvidt sukker i de pågældende områder under hensyntagen til de ved fastsættelsen af minimumsprisen for sukkerroer i området med det største overskud beregnede beløb til forarbejdningsmargin, udbyttet, indtægter ved salg af melasse og leveringsomkostningerne for sukkerroerne;

med henblik på en specialisering inden for sukkerroedyrkning og under hensyntagen til den forventede forsyningssituation i Fællesskabet er det hensigtsmæssigt at fastsætte de i artikel 4, stk. 1, andet led i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF nævnte minimumspriser for sukkerroer udover basiskvoten således, at de ikke længere gør dyrkningen tillokkende for producenter med relativt høje produktionsomkostninger, men alene har interesse for meget rationelt og under gunstige forhold arbejdende bedrifter;

ved fastsættelsen af de i artikel 27, stk. 4 og 5, i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF nævnte procentsatser og det i artikel 28 i denne forordning nævnte maksimumsbeløb for produktionsafgiften er det — i overensstemmelse med kvotasystemets formål — nødvendigt at tage i betragtning på den ene side forskellen mellem minimumsprisen for sukkerroer og minimumsprisen for sukkkerroer udover basiskvoten og på den anden side sukkerindustriens faste omkostninger, som er anslået til ca. 45% af forarbejdningsmarginen;

i henhold til artikel 12, stk. 2, i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF er tærskelprisen for hvidt sukker lig med den for det område i Fællesskabet, der har det største overskud, gældende indikativpris med tillæg af de som et fast beløb forud beregnede transportomkostninger fra dette område til det inden for Fællesskabet fjernest beliggende forbrugsområde med underforsyning; ved den foreliggende forsyningssituation inden for Fællesskabet må derfor transportomkostningerne fra de nordfranske departementer til Palermo som Siciliens vigtigste indførselshavn tages i betragtning;

tærskelprisen for råsukker skal afledes af tærskelprisen for hvidt sukker under hensyntagen til en forarbejdningsmargin og et forud anslået fast udbytte; det er hensigtsmæssigt i dette tilfælde at anvende de samme kriterier som ved afledningen af interventionsprisen for råsukker;

tærskelprisen for melasse fastsættes således, at indtægten ved salg af melasse kan komme på højde med fabrikkernes indtægt, som tages i betragtning ved fastsættelsen af minimumspriser for sukkerroer;

i henhold til bestemmelserne i artikel 26 i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF skal garantimængden svare til det kvantum, der forudses anvendt til menneskeligt forbrug i sukkerproduktionsåret 1972/73, hvilket kvantum kan anslås til 6,48 mill. tons.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Bestemmelserne i denne forordning gælder for sukkerproduktionsåret 1972/73.

Artikel 2

For alle andre end de i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 794/72 anførte områder fastsættes den afledede interventionspris for 100 kg hvidt sukker:

a) til 24,84 regningsenheder for alle områder i Italien

b) til 23,01 regningsenheder for de franske oversøiske departementer,

c) til 23,34 regningsenheder for de øvrige områder inden for Fællesskabet.

Artikel 3

1. Interventionsprisen for 100 kg roeråsukker fastsættes:

a) til 19,85 regningsenheder for det område inden for Fællesskabet, der har det største overskud og de i artikel 2, c) anførte områder,

b) til 21,23 regningsenheder for de i artikel 2, a) anførte områder.

Denne interventionspris gælder for råsukker af standardkvalitet, uemballeret, ab fabrik, indladet i et af køberen bestemt befordringsmiddel.

[1]) EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

2. Den i artikel 3, stk. 4, i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF nævnte afledede interventionspris for råsukker i de franske oversøiske departementer fastsættes til 20,01 regningsenheder pr. 100 kg.

Artikel 4

1. Minimumsprisen for en ton sukkerroer fastsættes:

a) til 19,63 regningsenheder for de i artikel 2, a) anførte områder,

b) til 17,68 regningsenheder for de i artikel 2, c) anførte områder.

2. Minimumsprisen for en ton sukkerroer udover basiskvoten fastsættes:

a) til 10,40 regningsenheder for det i artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 794/72 fastsatte område med størst overskud og for de i artikel 2, c) anførte områder,

b) til 12,35 regningsenheder for de i artikel 2, a) anførte områder.

Artikel 5

Tærskelprisen fastsættes:

a) til 27,05 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker,

b) til 23,73 regningsenheder pr. 100 kg råsukker,

c) til 3,20 regningsenheder pr. 100 kg melasse.

Artikel 6

Garantimængden i henhold til artikel 26, stk. 1, i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF fastsættes til 6 480 000 tons hvidt sukker.

Artikel 7

1. Procentsatserne i henhold til artikel 27, stk. 4 og 5 i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF fastsættes til 60,00.

2. Produktionsafgiftens maksimumsbeløb i henhold til artikel 28 i Rådets forordning nr. 1009/67/EØF fastsættes til 9,36 regningsenheder pr. 100 kg hvidt sukker.

Artikel 8

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *»De Europæiske Fællesskabers Tidende«*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 17. april 1972.

På Rådets vegne
J. P. BUCHLER
Formand